

Emne nr 2. Transport av høy.

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Oppskr. av J. Gjerdv.

Sekskog po.

Akershus fylke
Solthøgheia
Bjarknes lute

Heimels mann Nils Skjeggenes på M. Kinnestad

1. På luts manns plasser bar de høget inn i gamle dager med bårsvolk, vriden bjark med rotstykken i vriden som eit shaft over aksla. For cir 50 år sea deiv de myr med å finne for på slorer, stas gras. Det er ette fritt utas de deiv litt med det euna på minde bråk, der det v være storslorer. For en 30-80 år sea gjekk det av bråk på de større gårder.

2. Husmenn 3 småbrukere drog for y laui fra slakka sine - på kjelke om vinteren, og om sommarn bar de myr. Den som hjalp te med bora, stod bak. Barna var med i arbeidet.

3. Begge deler

4. I gamle dager brukte de på større gårder slae med treskonnig om sommarn, men så kom høyvogna med fire hjul og grunder, ^{kring 1860} men de kalles høyvogna høyslae euna. De faste grunderne framme y bak kalles forkar y bakkar. De bruker ei lange treraie over høylasset y lolasset, lessestong

- som blir festa med et lebbje^{trussel} på stonga - på en krok på forkarⁿ, så blir stonga bendt ned over lasset og festa (med et lebbje på lerreestonga) i bakkarⁿ med en krok. De brüker berre en hest for "höyslaen". Når de kjører sistu lasset, tar de alt med.
5. De som har ütslätter g läer på öyer i Setten, kjører höyet heim om vinteren på isfäre.
6. Med slae, stälstongslae^{effen} bükte qit^{med} en lem over eller railer. Herjestö et navn langt inne i vill skogen ved noen svære grasmoser.

2995

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING